

Tajemná planeta Pikran

Hovor do redakce:

„Neustále se mi zdává o jednom cizím městě. Poprvé jsem tam cestoval jakýmsi velkým autobusem (nakonec se ukázalo, že to byl létající talíř). Z velkých oken bylo vidět město v dálce. Měl jsem radost a očekával jsem, s čím se tam setkám...

Mé oblíbené město, pomyslel jsem si - snad to bude Petrohrad. Ale bylo to samozřejmě jakési cizí město, takové domy jsem nikde neviděl. Mohl bych je nakreslit. Byl jsem tam mnohokrát ve snu a orientoval se tam, stejně jako v Petrohradě. Jak to mám vědět? Byl to jen sen, nebo astrální cestování?“

Mnozí lidé mluvili o svých cestách na jiné planety. Ufologové porovnali tyto příběhy, a ukázalo se, že lidé popisují stejnou planetu. dokonce se podařilo zajistit její mapu.

Létáme do Kuili

V červnu 1990, kráčela obyvatelka Moskvy, Zinaida Gavrilova, po lesní cestě. Najednou se přímo před ní objevil sloup dýmu. Zhušťoval se, až získal obrysy lidské postavy a před ní stál tři metry vysoký člověk, oblečený celý v černém, se světlem na hrudi. Opakoval třikrát: „Pojď se mnou.“ Co se stalo potom, si Zinaida nepamatuje. Probudila se za půl hodiny. Matně si vzpomínala na něco divného.

Pak zavolala do moskevského výzkumného střediska abnormálních jevů. Ředitel střediska Alexej Prijma s renomovanými hypnotizérem Valerijem Andrejevem, rozhodli uspořádat hypnotické sezení. Gavrilova si při tom vzpomněla, co se s ní stalo. Na začátku sezení zjistili, že v její mysli je psychologická bariéra, vytvořená vůlí někoho jiného. S velkými obtížemi se jim podařilo tuto bariéru překonat. Nakonec Zinaida promluvila. Řekla, že byla dvakrát vzata do létajícího talíře a převezena na jinou planetu. Tam byla ve městě, které se nazývalo Kuili. Během hypnózy řekla toto:

„Jdu po ulici. Vidím nízký a dlouhý bílý dům. Velmi dlouhý. Vidím mnoho bílých pruhů na střechách a mezi nimi.“

„Už jste někdy byla v tomto městě předtím?“

„Ano, ve věku tří let. Domy byly naprosto stejné, pouze střechy byly červené.“

„Zinaido, vzpomínáš si na jméno tohoto města?“

„Je to Kuili.“

„Je na jiné planetě?“

„Ano.“

„Jak se ta planeta jmenuje?“

„Já nevím.“

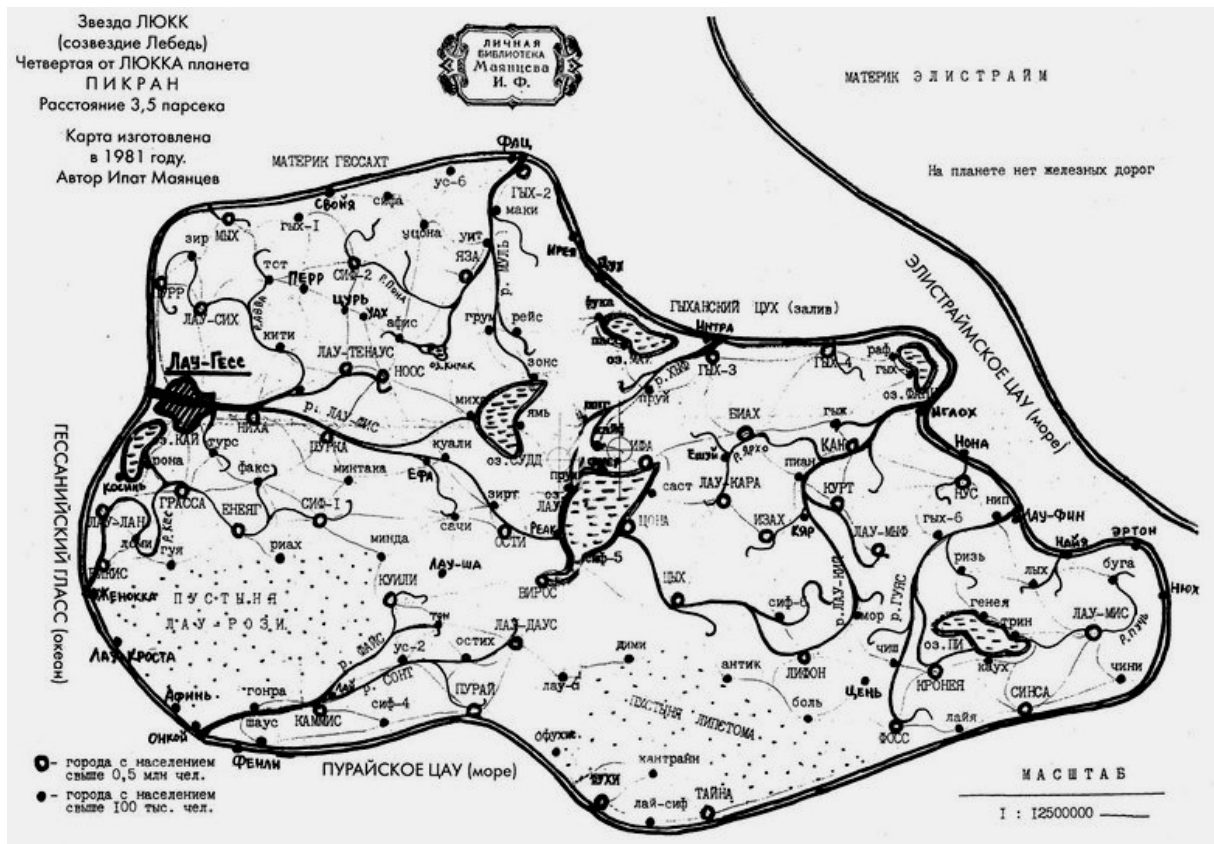
Zkoumání tohoto případu.

Přesně rok po této události obdržel Alexej Prijma dopis. Vedoucí odboru vnitřních věcí z města Kostroma, podplukovník V. Djačkov píše:

„Potvrzuji, že jsem provedl v souladu se studiem UFO velmi specifické posouzení důkazů, metodou procesního trestního práva. Dostal jsem mapu pevniny na planetě Pikran, kterou nakreslil Ipat Mantsejev, kontaktér z Kostromy v období leden - únor 1981, kterou však držel v tajnosti do ledna 1991, kdy ji předložil mně, já jsem pak podal o ní zprávu na konferenci o mimozemských jevech v Moskvě, dne 3. března 1991.

Velitel vyšetřovací jednotky Policejního oddělení, plukovník V. P. Djačkov“.

Spolu s dopisem přišla v obálce i záhadná mapa planety Pikran nakreslená obyvatelem Kostromy, který tvrdil, že byl přenesen na tuto planetu létajícím talířem. Aleksej Prijma začal zkoumat mapu a nemohl uvěřit svým očím. V jihozápadní části kontinentu Gessahť na břehu řeky Fajet bylo vyznačeno město Kuili!

Svěděk z Kostromy obdržel tuto mapu před deseti lety a držel ji v tajnosti. Moskvanka Zinaida Gavrilova, se kterou se konalo hypnotické sezení v roce 1990, nic o tom nevěděla. Možná, že byl i někdo jiný ve městě Kuili, nebo snad o něm něco slyšel? Prijma se chtěl o tom něco dozvědět, proto zveřejnil článek o této planetě v magazínu „Kontakt“ a žádal, aby mu napsali lidé, kteří o Pikranu něco vědí. Desítky lidí z celého Ruska poslali tomuto ufologovi dopisy s příběhy o svých cestách do mimozemského města Kuili.

Z dopisů svědků:

Z dopisu Maxima Vologdina, obec Šelkino na Krymu: „Najednou jsem se probudil v noci, něco, mě zvedlo z postele a přistoupil jsem k oknu... nad domem visely dvě koule, byly spojeny tenkou svítilí linkou. Od jedné se objevil paprsek světla, který mě udeřil do hlavy

jako cihla a slyšel jsem podivný hlas: ‚Pozor! Hovoří k tobě loď z Kuili.‘ V mé hlavě něco zatikalo a dál si nic nepamatuji.“

Z dopisu M. Rubcovej z města Tolki v Kemerovské oblasti: „Jiná planeta ... šedé město... Vzpomínám si na to špatně, neurčitě, jako by mi něco bránilo si vzpomenout. Jdu do toho města za nějakým velmi vysokým, hubeným mužem. Bojím se, nechci jít, ale já jdu stále. Muž obrátil svou úzkou tvář, ve které svítí obrovské oči mandlového tvaru, mírně šikmé. Muž mi důrazně řekl... ‚jdi‘, ptám se ho: ‚Kde to jsem?‘ a muž krátce odpovídá: ‚Je to město Kuili‘ a já stále jdu... Co se stalo potom si nepamatuji, ale jak řekl ‚město Kuili‘ na to jsem si vzpomněla překvapivě jasně.“

Z dopisu I. B. Artikova z Novokuzněcku: „Zpanikařil jsem, když mi zazněl v mozku nějaký hlas, který mi diktoval informace. Velkou část jsem nechápal, stalo se to již před dvěma roky, vzpomněl jsem si jen na to, co reprodukuji doslovně: ‚Kuili, zde je městská laboratoř.‘ Kategoricky trvám na tom, že jsem slyšel zřetelně a přesně si to poznamenal. ‚Zde je velké paměťové médium z Kuili.‘

Jak je dnes možné ověřit věrohodnost těchto lidí? Je možná jen jeden způsob - regresní hypnóza, kdy hypnotizér vrací osobu do doby, kdy tam byla. Osoba, která to znovu prožívá, říká jen to, co bylo ve skutečnosti. Nemůže v této situaci říkat jen nějaká zbožná přání.

Avdějev a Prijma uspořádali sezení regresní hypnózy, například s Gavrilovem a ostatními unesenými na planetu Pikran, a spolehlivost jejich cesty byla potvrzena.

Co pro ně znamenáme?

V hypnóze řekla Zinaida Gavrilova, že nebe nad Kuili bylo nějaké zvláštní. Bylo rovnoměrně osvětlené, ale nebyla tam ani stopa po slunečním disku. Obloha zářila jakoby sama od sebe. ‚Vypadalo to jako nějaká umělá planeta‘.

Totéž řekl svědek z Kostromy Mironov: ‚Na planetě Pikran je světle zelené nebe.‘ Nazelenalou oblohu uvedlo všech 15 svědků, kteří reagovali na zveřejnění článku v magazínu Kontakt.

Pak začal zmatek. Někteří říkali, že na Pikranu žijí skuteční lidé, velmi podobní na pozemšťany, jen jsou vysokí asi tři metry. Jiní argumentují, že v Kuili žije jen ‚duševní podstata lidí,‘ - jejich duše. Třeba si nějak zasloužili, aby se tam dostali.

Očití svědkové tvrdili, že Kuili je obrovská laboratoř, kterou řídí nějaké vyšší inteligence. K čemu však potřebují při některých experimentech lidi, to nikdo neví. Je možné, že jen my pozemšťané to pořád nechápeme?

Zdroj: <http://sokrytoe.net/novosti-sayta/nlo-prisheley/>

Překlad: Jan Pavlík

Příloha: Umělecký obrázek města na planetě Pikran, dle vyprávění kontaktérů.

